

РЕШЕНИЕ

№ 14355

гр. София, 24.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЙОАНА М. ГЕНЖОВА

при участието на секретаря СОФИЯ Г. РАЙКОВА
като разгледа докладваното от ЙОАНА М. ГЕНЖОВА Гражданско дело № 20231110100483 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Предявен е от Д. П. Ф., чрез пълномощника адв. Р. Р., срещу ******, отрицателен установителен иск за установяване недължимост на вземането в размер на 100 лева – глоба, наложена с наказателно постановление от 20.08.2015г., принудително събирано в производството по изпълнително дело №36/2018г. по описа на ЧСИ А.П. с район на действие СГС, поради изтекла погасителна давност.

Ищцата твърди, че с наказателно постановление, издадено от срещу нея от Кмета на СО, на 20.08.2015г., влязло в сила на 09.12.2015г., ☐ била наложена глоба в размер на 100 лева. Въз основа на наказателното постановление по възлагателно писмо на СО на 01.02.2018г. било образувано срещу ищцата изпълнително дело №36/2018г. по описа на ЧСИ А.П. с район на действие СГС. Ищцата поддържа, че изпълнителното производство срещу нея е било образувано след изтичане на срока, предвиден в чл.82, ал.1 от ЗАНН и към момента на образуването му правото на принудително изпълнение на вземането е погасено по давност. Моли да бъде уважен предявения иск и претендира разноски.

Ответникът ******, чрез пълномощника юрисконсулт Д.Ц., е

депозирал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК, с който оспорва изцяло предявения иск, като поддържа, че вземането не е погасено по давност. Излагат се доводи, че ищцата не е оспорила административното нарушение, за което е издадено процесното наказателно постановление и е наложена санкция, както и, че срещу ищцата имало седем броя наказателни постановления за същите административни нарушения в продължение на години. Поради изложеното моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.439 от ГПК вр. с чл. 124, ал. 1 ГПК. Чрез иска по чл. 439 от ГПК длъжникът може да установява само факти, възникнали след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, от които факти длъжникът черпи права, изключващи изпълняемото право /например погасяване на правото на принудително изпълнение, поради изтекла давност, плащане, прихващане и др/.

Не е спорно между страните по делото, че срещу ищцата е издадено наказателно постановление №*****/20.08.2015г., с което □ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева. Съдът приема, че наказателното постановление е влязло в сила на посочената в исковата молба дата – 09.12.2015г., предвид липсата на оспорване от страна на ответника на това обстоятелство и предвид липсата на други доказателства по делото, от които да се установява друг момент на влизане в сила на наказателното постановление.

Не е спорно също така и се установява от представеното възлагателно писмо за събиране на публични вземания от ***** вх. №629/01.02.2018г. по описа на ЧСИ А.П. с район на действие СГС, че въз основа на посоченото наказателно постановление за събиране на наложената глоба в размер на 100 лева е образувано изпълнително дело №36/2018г. по описа на ЧСИ А.П. с район на действие СГС.

Вземанията по влезли в сила наказателни постановления представляват публични държавни или съответно общински вземания, съгласно чл.162, ал.2,

т.7 от ДОПК. Съгласно чл.171, ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В чл.172, ал.2 от ДОПК е предвидено, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение, като от прекъсването на давността започва да тече нова давност (чл.172, ал.3 от ДОПК). В случая обаче се касае за наложено административно наказание по реда на ЗАНН, поради което съдът приема, че уредбата на този закон е специална по отношение на ДОПК. Според разпоредбата на чл.82, ал. 1, б. "а" от ЗАНН административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. Според, ал. 2 на същия текст, давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършването на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Съгласно чл.82, ал.3 от ЗАНН, независимо от спирането или прекъсването на давността административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1. Текстът на чл. 82 е допълнен с разпоредбата на алинея 4 (Нова – ДВ, бр. 28 от 1982 г.), която изключва приложението на предходната алинея по отношение на глобата, когато за събирането в срока по ал. 1 е образувано изпълнително производство. Това се отнася и за висящите дела, давността по които не е изтекла до влизането на тази алинея в сила.

С Тълкувателно решение №2 от 2017 г. по тълк. дело № 3/2016 г. на ВАС е възприето становището, че след прекъсване на давността започва да тече отново същия по размер давностен срок – този по чл.82, ал.1, буква „а“ от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, при прилагането на специалната нормативна уредба по чл.82, ал.1, б. „а“ във вр. с ал.2 от ЗАНН, следва, че по отношение на публичното вземане за глоба по издаденото срещу ищцата наказателно постановление, погасителният давностен срок е започнал да тече от датата на влизането в сила на същото, а именно - 09.12.2015г. По делото ответникът не е ангажирал доказателства да са предприети действия, водещи до прекъсване на давността за периода от влизане в сила на наказателното постановление до

образуване на изпълнително дело №36/2018г. по описа на ЧСИ А.П. с район на действие СГС и към момента на образуване на посоченото изпълнително дело по възлагателно писмо на ответника от 01.02.2018г. възможността за принудително събиране на вземането е погасена по давност.

Изложените в писмения отговор от ответника аргументи относно обстоятелства по извършеното нарушение от ищцата, дали същото е осъществено действително, както за извършени други нарушения от ищцата, са ирелевантни за предмета на спора в производството по предявения иск по чл.439 от ГПК .

По изложените съображения, съдът приема, че е погасена по давност възможността за принудително събиране на оспореното в настоящото производство вземане и предявеният иск следва да бъде уважен.

При този изход на спора на основание чл.78, ал.1 от ГПК на ищцата следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за държавна такса в размер на 50 лева. Пълномощникът на ищцата – адв. Р. Р. е направила искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ на ищцата на основание чл.38, ал.2 от ГПК, което съдът намира за основателно, тъй като от представения договор за правна защита и съдействие се установява, че е уговорена безплатна правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.3 от ГПК. Поради изложеното в полза на адв. Р. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, установен в Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 400 лева.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск с правно основание чл.439 от ГПК, предявен от Д. П. Ф., ЕГН *****, съдебен адрес гр. *****, чрез адв. Р. Р., срещу *****, Булстат *****, с адрес гр. *****, че Д. П. Ф. не дължи на ***** сумата от 100 лева, представляваща глоба наложена с наказателно постановление №*****/20.08.2015г., принудително събирана в

производството по изпълнително дело №36/2018г. по описа на ЧСИ А.П. с район на действие СГС, поради погасяване на правото на принудително изпълнение на вземането поради изтекла погасителна давност.

ОСЪЖДА чл.78, ал.1 от ГПК *****, Булстат *****, с адрес гр. *****, да заплати на Д. П. Ф., ЕГН *****, съдебен адрес гр. *****, чрез адв. Р. Р., разноси по делото в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 от ЗА *****, Булстат *****, с адрес гр. *****, да заплати на адвокат Р. К. Р., с адрес гр. *****, адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева за предоставена на ищцата Д. П. Ф. безплатна правна помощ.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____